

РЕШЕНИЕ

№ 12855

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12012** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от К. В. Д. чрез адв. П. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM- 1482454/21.10.2025г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР, с която на К. В. Д. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при нарушение на изискването за форма, при допуснати съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Моли съда за отмяна на оспорената заповед за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1482454/21.10.2025г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР, на жалбоподателя е наложена

принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца затова, че на 21.10.2025г. около 13.50 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], К. В. Д. управлява лек автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство Drug Test 5000 с №ARRN 0013, проба №205, като уредът е отчел положителен резултат за употреба на кокаин.

Издаден е талон за медицинско изследване № 301502 за ВМА.

Съставен е АУАН серия GA с бл. № 4788204/21.10.2025г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т.1, пр.2 от ЗДвП- водачът управлява ППС след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки: като в т.1, б. „б“ от същия закон са визирани хипотезите на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е управление на

моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с тест. П. деяние на водача е констатирано с акт за установяване на административно нарушение, съставен от съответното материално компетентно длъжностно лице, който съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има отнапред придадена материална доказателствена сила относно обективирания в него фактически констатации. Каквито и да е доказателства за нещо различно от описаното от контролния орган деяние, не се представиха в хода на съдебното производство. АУАН е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатирания факти. Предвид последното, при липса на надлежно иницирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не опроверга както формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал. 2 от ЗАНН се ползва АУАН, така и изложените в него фактически констатации.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това.

Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 102.26 евро или 200 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. Д. чрез адв. П. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GRAM- 1482454/21.10.2025г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от Е. В. С. – младши автоконтрольор към отдел Пътна полиция - СДВР.

ОСЪЖДА К. В. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро или 200 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: